

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱՅՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԻՆ Ա.Ի ՍՈՒՐԲ ԶԱՏԿՈՒԱՆ ՔԱՐՈՉԸ

Ա. ԷԶՄԻԱՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃՈՐԵՆ

Միրելի հաւատցեալներ Մեր,

Ասուծոյ ողօրմութեամբ, երբ զարնան լոյսը մի տնօտմ եւս բացում է աշխարհի վրայ, Մենք յոյժ երջանիկ ենք, նամայն մեր հաւատցեալ ժողովին որ ի Հայաստան եւ ի սփիռս աշխարհի, աւետելո՞ նառագայրումը մեր բարորի նոզիներից ներս՝ յարութեան լոյսի՝ մեր Փրկչի Ծիսուս Քրիստոսի:

Այսօր, նիւթական տիեզերի լոյսը միախառնւում է ոգեկան տիեզերի լոյսի հետ։ Աստուածային ամիմանալի այս խորհուրդը, երբ այս պահին մեզանից ամէն մէկը փորձում է ապել իր հոգու խորհուրդ, նաև Առւրբ էջմիածնի բազմադարեան կամացներից դէպի վեր, դէպի եւլինք է բարձանում՝ յաղթական երզը Քրիստոսի յարութեան։

Միրելի հաւատցեալներ, ձեզ եւ մեզ մեծ աւետիս, այս՝ նշմարտապէս յարեալ Քրիստոսի մեռելոց։

Զգում ենք, տեսնում ենք ինչպէս չնաղ մի երազանքի մէջ՝ լոյս պատկերը յարութիւն առած Աստուածութու։

«Հաւատամիք ի մի Տէր Ծիսուս Քրիստո ... որ յաղագս մեր մարդկան եւ վասն մերոյ փրկութեան իշեալ յերկնից, մարմնացաւ, մարդացաւ ... եւ որ չաշշարեալ, խաչեալ, բաղեալ, յերրոդ աւոր յարուցեալ ... զալոց է նովին մարմնովն եւ փառօֆ Հօր ..., որոյ բազաւորութեանն ոչ զոյ վախճան»։

Ծիսուասպ փրկչազործութիւնը կանչիազոււակից էին արդէն Հին Ռիխտի մարգարեները, լինելով արտայայիշը բռլոր ժամանակների՝ արդարութեան եւ խաղաղութեան ծարաւի մարդկանց ու ազգերի։ Խոկ Սրմէնու ծերութին, Աստուծոյ տանարում, բառասնօրեայ մանուկ Ծիսուսին իր չորացած բազուկներով վեր բարձրացնելով բացականչել էր։ «Արդ արձակեա՛ զծառայս Տո, Տէր, լաս բանի հում ի խաղաղութեան, զի տեսին աչք իմ զիրկութիւն ու զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց» (Պ.կս. Բ. 30-31):

Սուրբ աւետարանիները եւ առամենալիները եւս ի լրումն ժամանակների իրենց աստուածաւունց գրութիւններով, խարզութիւններով եւ ձեռաց զործերով, եկան վկայութիւններով բերելու յարութեան հրաեփ տիեզերականութեան, որով Ծիսուս, փրկչազործական իր տնտեսութեան մէջ ընդգրկել էր նամայն մարդկութիւնը։

Այսպէս, Պետրոս առաքեալ առաջինը եղաւ, որ Երուսաղէմում արտառանած իր հառում ոգեկոչեց Ասուծոյ խոսումը Սբրահմին, բք նրա յաջորդներից մէկով պիտի օրինուեն եւկրի բոլոր ազգերը: «Յիսուս Նազով բեցուն, այս մարդուն, որին Ասուած ձեզ ներկայացրեց զօրութեամբ, նաև ներով եւ զարմանալի գործեով! ... Նրան անօրէնների ձեռք մատնեցին, փայտի վրայ մեխեցին եւ սպաննեցին. Նրան Ասուած յարութիւն տուց, հանկելով մահուան կապանները» (Գործ, Գ. 22-25):

Իսկ Պողոս առաքեալ, Փրկչի խօսքը տարածելու իր առաքելութեան վկայութիւնը բերելով, բացալանչում է. «Յայտնուից այժմ, մեր փրկչի Յիսուսի Քրիստոսի երեւալով, նա որ կործանեց մահը եւ լուսաւոր զարձեց կեանքն ու անմահութիւնը Աւետարանի միջոցով» (Բ. Տիմ. Ա. 10): Նա որ եկաւ աւետելու «խաղաղութիւն հեռաւորաց եւ մերձաւորաց» (Եփես. Բ. 17):

Միրեկի ժողովուրդ, Հայաստաննեայց մեր Մայր Նկեղեցին, առաքելական մեր Նկեղեցին, Յարութեան Նկեղեցին է, խանի որ Քրիստոսի յարութիւնը հիմնաբարն է մեր հաւատքի, խանի որ յարութեան սուզութեամբ լուսաւորում է մեր գիտակցութիւնը, զարքնում են մեր հոգու ուժերը եւ զործում է մեր կամքը՝ ընդդիմանալու մեղքին եւ իսականնելու ստրափը մահուան:

Յիսուսի յարութիւնը յաղործութիւնն է եւ փառաւորումը կեանքի՝ ընդդիմ մահուան, յաղործութիւնը եւ փառաւորումը բարու՝ ընդդիմ չարիքի ու մեղքի: Յիսուսի յարութեան հրաշք գերազոյն առհաւատչեան է յաւիտնական կեանքի ժրիստոնէական մեծ յոյսի:

Յիսուս, մեռեներից առաջին ծնուած, հանդիսանում է իւրաքանչիւր ժրիստոնէայի անմահութեան յոյսը: «Քրիստոս յարուցեալ է ի մեռելոց, առաջին պտուղ նեցեցիլոց. խանզի մարդով եղեւ մահ եւ մարդով յարութիւն մեռելոց» (Ա. Կորնք. Փ. 20-22):

Մարդու կեանքի վերանորգման, մարդու հոգու կատարելագործման, մեղքի կապաններից ազատագրման տեսանկիւնից դիտուած, Յիսուսի կեանքը, չաշարանները, մահը եւ ապա յարութիւնը, իրօղութիւններ են եւ խորհուրդներ, որոնք մեր հոգու մէջ զարքնեցնում են չարիքին ու մեղքին դիմադրիլու մրումը; յանոն արգարութեան պայմանական եւ զօհաբերուելու ուժը, եւ մեր գիտակցութեան մէջ պայծառանում է նեմարտութիւնը, որ մարդկային այս աշխարհում, իրավիս արժէքաւոր ոչինչ չի կարելի ստղծել առանց տնօրինեան, առանց նույրումի, առանց զնիաբերումի: Իմբը Յիսուս բացայացում է այս նեմարտութիւնը ասելով. «Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ հասն ցուենոյ անկեալ յեկիր մեռանիցի՝ իմին միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւն առնէ» (Յուլի. Փ. 24-25):

Յիսուսի զնիաբերութեան խորհուրդի վրա հիմնուած է Նկեղեցին: Նա կեանքի կոչուած է Նրա սուրբ արեամբ (Գործ, ի. 28): Այսպէս է որ Եկեղեցին խորհրդանում է մեզ համար Յիսուսի տեսական ներկայութիւնը մեր մէջ, մեր կեանքում, մանաւանդ պատրազի սրբազն արարողութիւններով:

Հարութակելով Մեր խորհրդածութիւնները Յիսուսի մահուան եւ յարութեան մասին, չենք կարող չնաստատել թէ նաեւ մեր ժողովուրդը, Հայ ժողովուրդը՝ յարութեան ժողովաւորդ է: Դարեւ, երկար զարեւ, ազգի ու հայրենի պետութեան յարութեան յօյսով՝ ապրած, տանջուած ու ամէն տեսակի չարիքների ու բռնութիւնների դէմ մաքառած ժողովուրդ է նա: Մահուամբ մահը կրիած ու «իր հաջ որդոց սուրբ արիւնով» վերածնած, յարութիւն առած ժողովուրդ է նա:

Չենք կարող չիմել մեր ազգի նահատակութիւնը 1915ի սեւ բուականին եւ ապա երեք տարի անց, հրացի համազօր նրա նոր կեանի լուսաբացը Մայիսեան Սարդարապատով եւ Հայաստանի Հանրապետութեան կազմաւորումով, եղբայրական ժողովուրդների մեծ միութեան մէջ: Այս՝ մահուան եւ յարութեան խորհուրդը ապրեց նաեւ Հայ ժողովուրդը, որ կեանի նոր ուժերով գրահուած, իննավատան ու լաւատես, վերաշնեց դարերով հանդուած իր մայր երկիրը, բուժեց իր զաւակների խորը վերերը, նոր ոյսերով, նոր երգերով բեղմնաւորեց իր կեանքը, ծաղկեցրեց իր ազգային մշակոյքը, եւ որ այժմ հաստա հայլեռով յառաջ է ընթանում դէպի իր առաւել պայծառ ապագան, իր ազգային արդար երազանեներով զօտեակինդ:

Յանուն իր վերածնունդի, յանուն իր նոր կեանի ու իր ապագայի, Հայ ժողովուրդն ու իր Մայր Եկեղեցին այսօր ունեն մի զերազոյն ըլջանն, որ պատերազմի արհաւիրքը այլեւս երեք չտեսնեն նրանք, որ այլեւս չկօրծանուն էլեներն ու ժաղաները եւ աղօթիք Տները Հայոց, որ խորտակուն բոլոր տեսակի գէներն ու գործիքները մահուան, որ համայն աշխարհում յաղըսդ լինի ոգին խաղաղութեան իշխան՝ յարուցեալ մեր Փրկչի Յիսուսի Քրիստոսի:

Պատերազմը համագումարն է բոլոր տեսակի չարիքների, բոլոր տեսակի մեղեների: Խոկ «բռնակն մեղաց մահ է» (Հռոմ. Զ. 23):

Հայ եղբայրներ ու հոյրեր, Հայաստանցի թէ պանդուխտ զաւակներ Մեր, Զատկական ուրախութեամբ ողջունեցէք իրար աւետիսովը Քրիստոսի յարութեան, աւետիսովը մեր Մայր Եկեղեցու եւ մեր մայր ժողովրդի վերածնունդի:

Այլ եւ «Եղբայրասիրութիւն հաստանցի առ ձեզ» (Եթր. Ժ. 1) եւ «զիազաղութեան զիես երայք բնդ ամեննախն եւ զարութեան, առանց որոյ ոչ տեսանիցէ զծէր» (Եթր. Ժ. 14):

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց: Ամէն: